

انتشار اطلس آسیب‌های اجتماعی در همراه

سازمان‌های مردم‌نهاد نقش اصلی در پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، مخصوصاً اعتیاد به مواد مخدر دارند.

سید محمد بطحایی، معاون وزیر کشور و رئیس سازمان امور اجتماعی کشور در گفت‌وگو با همشهری گفت: «اطلس آسیب‌های اجتماعی در همراه منتشر خواهد شد. تحلیل‌های کارشناسی باید بر اساس داده‌های علمی باشد، نه استنباط فردی اجتماعی وزارت کشور است. وقتی مراجع مختلف داده‌های متفاوتی منتشر می‌کنند، افکار عمومی ملتهب می‌شود و نگرانی پیدا می‌کند، زیرا مبنای داده‌ها متفاوت است. برای مواجهه با این موضوع، نظمی در انتشار داده‌ها ایجاد کردیم تا اطلاعات دستگاه‌ها و نهادهایی که کار پژوهشی انجام می‌دهند از یک مجرای مشخص انجام شود.»

وی ادامه داد: «اکنون یک ائتلاف ملی برای انتشار داده‌های اجتماعی ایجاد شده و دستگاه‌های مختلف داده‌های خود را در آن به اشتراک می‌گذارند، اشکالاتی که دارد برطرف می‌شود و در اطلس آسیب‌های اجتماعی منتشر می‌شود. وزارت کشور صاحب این داده‌ها نیست و به نام خود دستگاه منتشر خواهد شد. در ماه گذشته هم مجموعه ۷ جلدی وضعیت اجتماعی ایران را منتشر کردیم که ابعاد مختلف اجتماع ایران را نشان می‌داد.» در نشست رئیس سازمان امور اجتماعی کشور و اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت خارجه با تشکیل‌های مردمی موضوع گوناگونی از سوی نمایندگان تشکیل‌ها بیان شد. تشکیل‌هایی مانند انجمن‌های دوستی بین ایران و دیگر کشورها مانند اتریش، مجارستان، آروانتین، بلژیک و ژاپن بر حمایت دستگاه دیپلماتی از فعالیت آنها و تشکیل‌های حوزه سلامت بر شرایط سخت‌نمایی دارو و تجهیزات پزشکی تأکید داشتند. فصل مشترک نظرات نمایندگان تشکیل‌ها و مشکلات اداری فعالیت آنها، مخصوصاً در بخش‌های مرتبط با ثبت شرکت‌ها یا مالیات بود. بیش از ۱۱ هزار تشکیل و سازمان مردم‌نهاد در وزارت کشور ثبت شده است.

خدمات بهداشتی شود. در کنار آن باید محدودیت‌های فروش و تبلیغ آشکار و پنهان در فضای مجازی و واقعی را داشته باشیم که هیچ کدام را در ایران نداریم. مثلاً قانون ممنوعیت فروش سیگار به زیر ۱۸ سال را داریم اما می‌بینیم که رعایت نمی‌شود.»

نیاز به اعمال محدودیت فروش
مشاور علمی جمعیت مبارزه با دخانیات می‌گوید: «افزایش قیمت، زمانی مؤثر است که شامل ۷۵ درصد مالیات بر خرده‌فروشی سیگار باشد و پول به‌دست آمده از این راه صرف

سودجویی تاجران دخانیات

دکتر شریف تر کمن‌نژاد، مشاور علمی جمعیت مبارزه با دخانیات درباره قیمت سیگار به همشهری می‌گوید: «با وجود همه گرانی‌های گسترده در یک سال گذشته صنعت دخانیات قیمت سیگار را از رزان نگه داشته است تا مشتریان خود را حفظ کند. در ایران سالانه ۷۲ میلیون نخ سیگار تولید می‌شود که ۷۰ درصد آن از سوی شرکت خارجی انجام می‌گیرد. این شرکت‌ها هیچ وقت شامل تحریم نشده‌اند و آزادانه بدون نگرانی سیگار تولید می‌کنند. سیگار قاچاق که وارد می‌شود هم از سوی همین تولیدکنندگان و عرضه‌کنندگان داخلی به بازار راه پیدا می‌کند. آنها فار مالیاتی دارند و آمارهای خود را هیچ وقت شفاف اعلام نمی‌کنند. اصولاً دخانیات در مقابل افزایش بحرانی قیمت‌ها و تورم نوعی اعطای پندیری دارد و مقاومت می‌کند.»

تورم مهار شد

هر نوجوان می‌تواند با اندکی پول یک پاکت سیگار بخرد، در حالی که باید مراقب منارخ روزانه دیگر باشد. کسی که درگیر هزینه رفت‌وآمد در شهر و خرید مواد غذایی روزانه است از بابت سیگار خریدن نگرانی ندارد، زیرا یک پاکت سیگار در مقایسه با دیگر مواد مورد نیاز قیمت زیادی ندارد. گرانی سیگار در سال گذشته اندکی به هزینه‌های افراد سیگاری اضافه کرد اما مسیر صعودی آن به‌زودی اصلاح شد. در حالی که دولت و مجلس و نهادهای دیگر در حال تلاش برای کاهش تورم عمومی در جامعه هستند تاجران دخانیات توانستند اقدام مؤثری انجام دهند و ترمز تورم دخانیات را بکشند. تورم سیگار که در دی‌ماه گذشته ۷۰ درصد و در اسفند ۱۴۰۴ بیش از ۱۲۰ درصد بود حالا مهار شده و کمتر از ۲ درصد است.

سیگار در فقر جدول تورم

قیمت دخانیات ثابت مانده در حالی که بقیه کالاها و خدمات مصرفی خانوار همچنان در مسیر صعود هستند. مرور فهرست تورم دی‌ماه که از سوی مرکز آمار ایران منتشر شده است میزان تورم مواد غذایی و چند گروه دیگر از منارخ خانوادها را نشان می‌دهد. شاخص اصلی تورم کالاها و خدمات مصرفی خانوار در این مدت ۳۱۱ درصد بود.

تورم هزینه‌های خانواده در تیرماه

۵/۳٪ بهداشت و درمان
۳/۱٪ حمل‌ونقل
۲/۸٪ مسکن، آب و برق
۲/۵٪ آموزش
۱/۹٪ دخانیات

تورم مواد غذایی در تیرماه

۸/۳٪ سبزی و حبوبات
۵/۹٪ نان و غلات
۵/۵٪ چای و قهوه
۴/۸٪ پوشاک و کفش
۴/۸٪ میوه و خشکبار
۴/۳٪ قند و شکر
۳/۳٪ لبنیات و تخم‌مرغ

آمارها از سایت آمار استخراج شده‌اند.

سیگار ارزان‌تر از خوراکی

آمارهای تورم تیرماه نشان می‌دهد سیگار به‌طور عجیبی در پایین‌ترین نقطه جدول تورم کالاها و خدمات مصرفی قرار دارد

محمد سرابی روزنامه‌نگار همه چیز گران شده اما سیگار به اندازه حبوبات و چای و تخم‌مرغ گران نشده است. داده‌های مرکز آمار ایران نشان می‌دهد که سیگار به پایین‌ترین سطح جدول تورم رسیده است، در حالی که مواد غذایی و مصرفی افزایش قیمت داشته‌اند. دخانیات جای امن خود را پیدا کرده است و در مقایسه با بقیه کالاها به‌نظر «ارزان‌تر» می‌آید. چرا یک محصول زاینبار و اعتیادآور حتی در شرایط بحرانی هم با قیمت مناسب در دسترس همه است؟

جامعه امروز

خواست تا درباره سؤالات کنکور زبان نظر بدهد و تلاش‌های این مرد آمریکایی برای خواندن کلمات موجب شد که یک کاربر بنویسد: «گر این آمریکایی هم امتحان می‌داد، قطعاً نمراتش منفی می‌شد.»

کاربران عکس سؤالات را به هوش مصنوعی گروگ داد تا سطح واژگان را بررسی کند و مشخص شد که تعدادی از کلمات در دسته واژه‌های خیلی نادر و رسمی هستند. کاربر دیگری هم در آن سوی مرزها از یک آمریکایی

هر سال پس از کنکور حرف و حدیث‌ها در مورد سختی و آسانی سؤالات نسبت به سال‌های دیگر شروع می‌شود. امسال هم این روال تکرار شد و حاشیه‌های جالبی در مورد سؤالات زبان کنکور رقم خورد. یکی از

حاشیه‌های ادامه‌دار سؤالات کنکور

گزارش

صفحه ۲ از ۲ | حامد یزدانی

بیلان و قشلاق تریلی‌های تماشاخانه

فصل‌های گرم سال تریلی‌های تماشاخانه را می‌شهرها و روستاهای سردسیری می‌شوند و در فصل‌های سرد سال، مسیر استان‌های گرم را طی می‌کنند. لیلا شویدی می‌گوید: «این روزها یک تریلی به شمال، استان گلستان و تریلی دیگری به شمال غربی ایران، استان اردبیل سفر کرده است. هر سفر معمولاً یک‌ماه زمان می‌برد که در طول هر یک، حدود ۱۰۰۰ اجرا برنامه‌ریزی می‌شود. عباس حسینی، یکی از رانندگان تریلی تماشاخانه سیار کانون از دلتنگی برای خانه و خانواده در روزهای سفر می‌گوید: «یک‌ماه دور بودن از عزیزان سخت است و فقط یک چیز می‌تواند آن را قابل تحمل کند: مهمان‌نوازی اهالی روستاهایی که به مقصدشان سفر می‌کنیم... روستاهایی آقدر دور که کمترین امکانات را دارند و جمعیت‌شان به‌خاطر مهاجرت زیر ۱۰۰ نفر است. باین حال ما سرانگشان می‌رویم و آنها هم با مهربانی پذیرای ما هستند.» حسینی به‌خاطر آتی مانند پهن کردن سفره‌های ساده غذای محلی و رساندن سوخت به تریلی وقتی وسط جاده مانده‌اند، اشاره می‌کند و می‌گوید: «به روستاهایی می‌رویم که سال‌ها قبل به آنها سفر کرده بودیم و حالا که بچه‌ها در آن روستاها بزرگ شده‌اند و ازدواج کرده‌اند، فرزندان‌شان به تماشای تئاترهای سیار کانون می‌نشینند.» چه آن سال‌ها که گذشته و چه این سال‌ها که می‌گذرد، در هر زمان، شکل بدرقه تریلی‌های تماشاخانه سیار کانون توسط تماشاگران در شهرها و روستاها یکی است؛ تا چندین متر در پی تریلی رنگارنگ می‌دوند و دست تکان می‌دهند.

هم تماشاخانه و هم اتاق جراحی‌های فوری

نخستین تریلی تماشاخانه سیار کانون، بیمارستان صحرایی نیز بوده است. شویدی درباره آن توضیح می‌دهد: «سال‌هایی که جنگ عراق با ایران رخ داد، از نخستین تریلی تماشاخانه در جبهه به‌عنوان بیمارستان صحرایی و برای عمل‌های جراحی فوری در خطوط مقدم استفاده شد. این هم به‌خاطر تجهیزات پیشرفته نورپردازی و پروژکتورهای قوی‌ای که داشت.» این فصل از داستان تماشاخانه سیار، حماسی به‌نظر می‌رسد؛ میان اتاقک تریلی‌ای که پیش‌تر در هیدرولیک رو به تماشاگران تئاتر کودک و نوجوان باز می‌شد، دست، پا و دیگر اعضای بدن رزمندگان جراحی‌شده و بی‌حس خورده‌است. شویدی ادامه می‌دهد: «بعد از جنگ تریلی به کانون باز گردانده شد، اما به سبب تیرورت‌های جنگ‌های جنگ، اسلحه دیگر خیلی مثل قبل قیاق نبود. باین حال حدود سال ۷۲ دوباره به دل جاده‌ها زد و با اجرای نمایش‌هایی مثل خروسک پریشان، نون مثل نذر و قصه‌های شامانه کارش را شروع کرد.» سال ۱۳۹۴ که نخستین تریلی تماشاخانه سیار به سن بازنشستگی رسید، تریلی‌های نوبی کانیون به راه افتادند. در حال حاضر ۸ تریلی به‌عنوان تماشاخانه سیار کانون فعالیت می‌کنند.

۲۴ بار خریدن دور ایران با تریلی آلمانی

بعد از سال‌ها جاده‌نوردی میان نقشه ایران از این شهر به آن روستا، گاهی در گرمای داغ جنوب و سرمای استخوان‌سوز غرب، گاهی هم در هوای مرطوب و شرجی شمال یا آب‌وهوای خشک مرکز و شرق کشور حرکت می‌کرد، حالا هم گوشه‌ای دنج از یکی از پارکینگ‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، چرخ‌هایش قرار گرفته و خستگی در می‌کند؛ خستگی بیش از ۴۰ سال تماشاخانه سیار کانون بودن و جابه‌جایی هزاران هنرمند و صدها گروه نمایشی، ۴۰ سال راندن برای شاد کردن کودکان و نوجوانان روستایی و عشایری و همچنین نمایش تئاترهایی از «طوطی و بازرگان» تا «شنل قرمزی». نخستین تریلی تماشاخانه سیار کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان سال ۱۳۵۳ به سفارش کانون از آلمان ساخته شد و تا سال ۱۳۹۲ نیز ۲۰۰۰ بار گرداگرد ایران برای اجرای انواع نمایش از عروسکی تا خیمه‌شب‌بازی چرخید؛ تریلی بزرگی که تارنگ نقاشی‌های کودکانه دیواره بیرونی اتاقش در دورست جاده‌ای پرپیچ‌وخم، سرسبز، خاکی یا صعب‌العبور پیدا می‌شد، بچه‌هایی کنج‌کاو، بیشتر اما خندان برای استقبال به‌سویش می‌دویدند؛ بچه‌هایی که پیش از آن تئاتر ندیده بودند و بسیاری‌شان شغلی جز کشاورزی و دامپروری و قالی‌بافی نمی‌شناختند تا در آینده دست بگیرند؛ بچه‌هایی که زندگی‌شان به قبل و بعد از آشنایی با تریلی تماشاخانه سیار کانون تقسیم می‌شد و آرزوهای تازه می‌یافتند؛ نویسندگی و بازیگری و حتی راننده تریلی تماشاخانه شدن. این آرزوی شاه‌میر، پسر بچه‌ای اهل روستایی جادر نشین، حوالی جنوب‌شرقی کرمان بود که یکی از روزهای پاییز ۱۳۶۹ وقتی کله گوسفندان را از تپه‌ای به پایین می‌داد، چشمش به تماشاخانه سیار افتاد. روایت او در آرشو گزارشی‌های تصویری دهه ۶۰ کانون موجود است که لیلا شویدی، مسئول تماشاخانه‌های سیار کانون به آن اشاره می‌کند.

